

Dosarul nr. 2ra-1295/21

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru, Judecător – G. Stratulat

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău, Judecători – M. Anton, V. Cotorobai, I. Secrieru

Î N C H E I E R E

13 octombrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, Judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de Levinti Iuri,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Levinti Iuri către
Ministerul Justiției al RM cu privire la constatarea încălcării dreptului la judecarea în
termen rezonabil a cauzei și repararea prejudiciului moral,
împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 02 februarie 2021, prin care a fost
menținută hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 06 noiembrie 2020,

c o n s t a t ă :

La 24 august 2020, Levinti Iuri a depus cerere de chemare în judecată împotriva
Ministerului Justiției al RM, cu privire la constatarea încălcării dreptului la judecarea
în termen rezonabil a cauzei și repararea prejudiciului moral în sumă de 100000 lei.

În motivarea acțiunii a indicat că, prin sentința Judecătoriei Râșcani, mun.
Chișinău din 21 decembrie 2007, a fost condamnat la 16 ani de închisoare cu
ispășirea pedepsei în penitenciar de tip închis.

În anul 2016, în timp ce ispășea pedeapsa în penitenciarul nr. 9 Pruncul din mun.
Chișinău, organul de urmărire penală al IP Buiucani a intentat în privința lui o cauză
penală în baza art. 155 din Codul penal, care a fost expediată în Judecătoria Chișinău
sediul Buiucani, înregistrată la 07 iunie 2016, însă instanța de judecată a tergiversat
examinarea cauzei, emițând sentința la 05 octombrie 2017, recunoscându-l vinovat de
săvârșirea infracțiunii imputate și stabilindu-i pedeapsa sub formă de închisoare pe un
termen de 2 ani, iar în baza art. 85 din Codul penal, la pedeapsa stabilită s-a adăugat
parțial pedeapsa neexecutată aplicată prin sentința anterioară pe un termen de una
lună închisoare. Definitiv i-a fost stabilită pedeapsa cu închisoare pe un termen de 2
ani și 1 lună.

Sentința în cauză a fost atacată cu apel la Curtea de Apel Chișinău, care a examinat
cauza începând cu 01 noiembrie 2017 până la 19 decembrie 2018, apelul fiind respins
ca nefondat. Decizia motivată a fost pronunțată la 30 ianuarie 2019.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 07 mai 2019, a fost admis recursul
ordinar, a fost casată decizia Curții de Apel din 19 decembrie 2018 și s-a dispusă
rejudecarea cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 18 septembrie 2019, din nou a fost respins
apelul și menținută sentința instanței de fond, decizia motivată fiind pronunțată public

la 16 octombrie 2019.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 25 martie 2020, s-a dispus inadmisibilitatea recursurilor ordinare.

Astfel, consideră că instanțele de judecată au examinat cauza de învinuire în termen îndelungat, ședințele de judecată erau fixate cu interval mare de timp, fapt care îi genera stare de nervozitate, deși cauza a fost una simplă și putea fi examinată într-un timp restrâns.

Prin hotărârea Judecătoriai Chișinău, sediul Centru, din 06 noiembrie 2020, cererea de chemare în judecată depusă de Levinti Iuri a fost respinsă ca neîntemeiată.

La 04 decembrie 2020, Levinti Iuri a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriai Chișinău, sediul Centru, din 06 noiembrie 2020, solicitând casarea hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 02 februarie 2021, a fost respins apelul declarat de Levinti Iuri, cu menținerea hotărârii Judecătoriai Chișinău, sediul Centru din 06 noiembrie 2020.

Pentru a decide astfel, analizând argumentele din cererea de apel în coroborare cu circumstanțele cauzei, Curtea de apel a remarcat faptul că prima instanță a determinat corect raportul juridic dedus judecății, circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii au fost stabilite și elucidate pe deplin, probelor prezentate le-a dat apreciere completă, obiectivă și sub toate aspectele, emițând o hotărâre legală și întemeiată, cu respectarea drepturilor și intereselor legale a participanților la proces.

Astfel, reiterând etapele descrise în raportul motivat prezentat la dosar, instanța de apel a menționat că, însuși comportamentul participanților la proces, a generat examinarea cauzei într-o perioadă mai îndelungată, iar perioada de 3 ani și 9 luni este o perioadă rezonabilă pentru parcurgerea unei cauze penale la toate nivele de jurisdicție națională și pentru a nu aduce atingerea drepturilor procesuale ale părților care la fel sunt garantate și protejate de Codul de procedură penală și de art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

La 06 aprilie 2021, Levinti Iuri a depus cerere de recurs prin care a solicitat casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 02 februarie 2021, cu examinarea cauzei în fond și emiterea unei decizii prin care acțiunea înaintată să fie admisă integral.

În motivarea recursului, reiterând circumstanțele de fapt și normele de drept indicate în cererea de chemare în judecată și cererea de apel, Levinti Iuri a invocat că concluziile primei instanțe și ale instanței de apel, sunt în contradicție cu circumstanțele cauzei, iar actele judecătorești sunt ilegale, emise contrar prevederilor legislației în vigoare.

Astfel, recurentul a remarcat că instanțele de judecată nu au elucidat încălcările procedurale ale instanțelor de judecată, exprimate prin numirea ședințelor de judecată în perioade excesiv de mari.

În concluzie, recurentul a menționat că Ministerul Justiției al RM nu a respectat obligațiile sale de a proba lipsa încălcării dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești și lipsa suportării prejudiciului moral.

În conformitate cu art.434 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Potrivit materialelor cauzei, copia deciziei Curții de Apel Chișinău din 02 februarie 2021, a fost expediată părților în proces la 31 martie 2021, (f.d.89), însă probe cu privire la recepționarea actului judecătoresc, lipsesc.

Astfel, în conformitate cu art.434 din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului constată că cererea de recurs depusă de Levinti Iuri, la 06 aprilie 2021, este în termen.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele pricinii și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Levinti Iuri, este neîntemeiat și urmează a fi declarat inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art.432 alin.(1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Conform art.433 lit.a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Potrivit art.440 alin.(1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al din Codul de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, în sarcina recurentei este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță însă, criticile invocate de recurent, nu pot duce la admisibilitatea recursului, or, acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 din Codul de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

În context este de menționat faptul că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art.432 alin.(2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Abordarea recurentului, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestuia

cu soluția dată de instanța de apel și prima instanță, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea acestuia ca fiind admisibil.

În altă ordine de idei, prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs depusă de Levinti Iuri.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa cărorva temeiuri care ar dicta declararea recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin.(2), art.433 lit. a) și art. 440 alin.(1) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Levinti Iuri.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru